

9622 13
[Læssøe, Christian]

En

ny og ualmindelig sørgmodig Vise

om

den jernspisende Hællændings Liv og Død,

skrevet af en Sanitetsmusketer.

CHRISTIANIA.

Trykt af Theod. F. Steen,

Studentersamf. Bogtrykker.

1855.

V box 1:12

Mell. „Aa har Du mig ikke forstaaet, saa er det Din egen Skyld.“

Aa har Di nu hørt om den Mand, som
kom til Byen en Dag;
jeg mener Hallændingen — han, som
havde slig underlig Smag.

Af Udseende var han ret tæk'lig,
han altid var munter og glad,
og spise det gjor'n forskræk'lig, —
og Jern var hans kjæreste Mad.

Han fordred' ei stort til sit Taffel,
han var baade rim'lig og snil:
han spiste sin Kniv og sin Gaffel
med Ske og Tallerken dertil.

Men Dokterne snart monne fatte,
at Manden var splittrende gal,
og derfor de fluksens ham satte
paa Mangelsgaard'ns rumlige Sal.

Forgjæves man der tænkte ud Ting,
som kunde forbedre hans Smag, —
men Steg, Skinke, Kåge og Pudding, —
han altsammen gav en god Dag.

Og hvorledes man det nu vender,
saa bliver han ei mere tam;
forgjæves Hr. Doktoren skjænder
hver evige Morgen paa ham:

„Fy, at Du ikke Dig skammer,
hva'd har Du igjen nu gjort?
Du har spist Din Tang og Din Hammer,
og af Hövlen resterer ei stort.“

Anden termus store barmeval d. 19de Marts 1885

Han svared: "Jeg kan mine Længsler
umulig bekjæmpe mer; —
o Gud, at af Vindueshængsler,
der næsten nu findes ei fler!"

„Og gjør mig det blot ei for kruset,
eller Du nok betale det skal:
jeg spiser mig rent ud af Huset, —
for jeg skal si' Dere, at jeg er gal.“

— „Men sig mig dog blot, hvad Du liker;
Du kan jo faa Alt, hvad Du vil;“ —
Han svarer: „jo firetoms Spikerom og
med Drev og lidt Høvellfis til“.

— Men kan det da være fornøiligt
at spise saadanne Ting: —
det haade jo er ufordøiligt;
og fremkalder Smerte og Sting“.

— Ja min Vane det er, at jeg pleier
at nyde hver evige Dag
en tre fire Spigerpostier
og fire fem varme Beslag“.

Men endelig tog d' en gal Vending
med al denne Spigerkommers;
han døde den stakkels Hallending: —
en Kak'loynsdør fik han paatværs.

Og havde han længere levet,
den gridske, forsultne Krop,
Gud ved, om ei Enden var blevet,
han Mangelsgaard'n havde spist op.

En Grav, man monne ham grave,
da heden han vandrede hen;
men endnu har man hans Mave,
for Penge man fremviser den.

(Valentin Heyerdahl?)